

Ingers tankar

Ett liv i lyx!

Häromdagen när jag hade mitt vanliga kvällsprat med barnbarnet sa hon **Vet du mormor, du lever ett liv i lyx.** Jag blev lite perplex.

Hur menar du då? Jo, sa hon, du behöver inte gå i skolan, du arbetar inte, du kan göra precis som du vill, det är ingen som tjarar på dig. Du får äta vad du vill, sova när du vill, vara uppe hur länge du vill på kvällen, titta på skärm så länge du vill ... Du kan äta hur mycket godis och glass du själv vill, resa vart du vill, fortsatte hon.

Men, protesterade jag, jag skulle gärna gå i skolan igen och få lära mig fler saker och jag skulle gärna arbeta med något som kan vara till nytta och få känna mig behövd. Även om man kan göra vad man vill kanske det inte alltid är så bra att göra det, la jag till.

Av barn och dårar får man höra sanningen sa jag.

Vad betyder det, mormor? frågade barnbarnet. Och jag fick förklara, för Clara. Och dessutom kom jag med flera invändningar varför jag inte riktigt höll med henne.

Sedan pratade vi om datorer. Hon sa: vet du mormor vad mycket man kan se på Safari? Hon hade gjort en pärlplattefigur som föreställer den lilla blå fiskande figuren som syns på en viss söksida.

Och så enades vi om hur smidigt det är med det där **vita arket** i datorn, där man skriver så enkelt jämfört med att använda papper och penna. Som mormor måste jag förstås påpeka hur lätt det också är att få vetskap om vad man vill genom att just använda Safari.

Ingers tankar

Jag fick mej en tankeställare. Visst har hon rätt, lilla Humlan. Men hon förstår inte att mormor inte har hennes hopp-och-skutt-energi längre. Och att själva åldrandet lägger vissa hinder i vägen för den där frihetslyxen hon pratar om.

Remember to be here, sentensen som jag snott från Ellen Key och som varit mitt livs motto har jag inte alltid levt upp till. Jag är inte mer än människa.

Visst skulle jag kunna resa vart jag vill, jorden runt om så vore. Handla nästan allt jag kan önska mej, köpa godis och glass, den godaste maten och drycken jag vet. Gå på bio, teater och annat.

Men kanske är det för att jag kan, som dessa saker inte längre lockar? Men en annan frihet har jag ännu kvar, fast någon redan tagit mina mått och bestämt hur lång tid som återstår för mej. Jag kan fortfarande ägna onödigt många timmar åt mitt skrivande. I alla fall tills mat-, medicin- eller sovlockan slår till.

Jag behöver inte lägga mina kläder snyggt hopvikta på stolen innan jag går till sängs. Vill jag så kan jag loda runt i pyjamas och morgonrock hela dagen, lösa åtta svåra korsord på raken.

Jag kan titta på en mycket sen tv-film. Jag kan lyssna på klassisk musik hela natten. Jag kan utmana mej själv om jag inte vill ringa färdtjänsten för att åka och handla och i stället testa hur länge jag klarar mej med kreativ matlagning på sakerna jag har i frys och kylskåp. Jag kan vänta med städning och fönstertvätt. Låter det lättsinnigt?

Jag är så glad att jag lever i det här landet, att jag klarar mej själv, att jag har min lilla barnbarnsfamilj, att jag ännu kan se, ännu kan tänka, ännu har min nyfikenhet kvar och att jag kan glädjas åt de små tingen i livet.

Så, visst lever jag ett liv i lyx!

Inger Klintberg Danielsson 24-12-04